

MOLITEV NA ZAČETKU LETA

Gospod,
v tvoje roke polagam minulo leto.
Zahvaljujem se ti, saj mi je prineslo kup
priložnosti za srečanje s tabo in za osebno rast.
Vem, da se boš s pogledom,
polnim usmiljenja, ozrl na moje napake.
V tvoje roke izročam leto, ki se začinja.
Ti, ki ostajaš onkraj časa in prostora,
vem, da boš za vedno ostal pri meni.
Pomagaj mi povsod in v vsem odkrivati
svojo navzočnost.
Povečaj mojo vero.
Daj mi moč in vztrajnost v preizkušnjah.
Vedno se hočem zavedati,
da se mi ne bo zgodilo nič,
česar ne bi mogel premagati s tabo.
Gospod, daj da bom v vsakem
podarjenem dnevu iskal,
kaj je dobro v tvojih očeh
in bo prineslo srečo tistim,
s katerimi delim svoje življenje. Amen.

**NASMEH JE NAJLEPŠI BOŽIČNI OKRASEK,
OBJEM PA NAJLEPŠE BOŽIČNO DARILLO.
NESIMO OBOJE V NOVO LETO.**

SVETE MAŠE V PRAZNIČNIH DNEH

BOŽIČ - 25. dec.- praznik Gospodovega rojstva:
Maša ob 9. uri Sp. Kungota, 10.30 Zg. Kungota.

26. dec.: Sv. Štefan, prvi mučenec. Maše Zg. Kungota ob 9.00, Spodnja ob 10. uri. Blagoslov vode. / Ta dan praznujemo tudi državni praznik – DAN SAMOSTOJNOSTI.

27. dec.: sv. Janez, apostol in evangelist. V svojem evangeliju razodeva vsemu svetu najgloblje spoznanje o Bogu. Berimo Sveto pismo. **Maši** v Sp. K. ob 9., v Zg. K. ob 10. uri. Blagoslov vina.

28. dec.: sv. nedolžni otroci, mučenci, na njihovo mogočno priprošnja nas, Gospod, utrdi v veri. **Maša** ob 9. v Zg. Kungoti.

30. dec. **praznik Svete družine,** čudovit zgled lepega odnosa v družinah. Posnemajmo jih v ljubezni, naklonjenosti, zvestobi. Maša ob 17. uri v Zg. Kungoti.

31. dec.: silvestrovo, zadnji dan v letu. Naj ne mine samo v pripravi na veselo praznovanje, ampak predvsem v tihem pregledu leta, ki je za nami, in v hvaležnosti za vse, kar se je zgodilo, Vse nam je bilo dano iz Božje ljubezni. Kakor koli. **Zahvalna maša bo ob 9. uri v Zgornji Kungoti.**

1. jan: novo leto, dan miru, slovesni praznik Marije, sv. Božje matere. Izročimo svoje leto v njeno varstvo, naj nas vodi in nam pomaga v vsem, kar nam bo dano. **Maša** v Sp. Kungoti ob 9. uri, v Zgornji ob 10.30.

**V božični noči je božja ljubezen postala luč.
Naj vam sije v vsem letu, ki prihaja.**

Župnija Gornja sv. Kungota, župnik Ciril Kocbek, 041 391 955,
e-mail: kocbek.ciril@gmail.com , www.zupnija-kungota.si

**IZ JASLI PRIHAJA,
S KRIŽEM ODHAJA,
Z NAMI OSTAJA –
EMANUEL.**

(votlina Kristusovega rojstva v Betlehemu)

**V BOŽIČNI NOČI SE JE RODILA LUČ.
NAJ RAZSVETLI NAŠE SRCE
IN SVETI SKOZI VSE LETO 2023,
DA BOMO HODILI Z NJIM.**

župnik Ciril
župnijski pastoralni svet
ključarji

BOŽIČ NI DRUŽINSKI PRAZNIK

V dneh okrog krščanskega božičnega praznika bomo slišali različne verzije, kaj bi ta praznik naj bil. Najbolj pogosto bo rečeno, da je družinski praznik. To seveda ni res in s takšnim načinom govorjenja, ki ga pogosto prevzamemo tudi kristjani, zamegljujemo jedro božičnega praznovanja.

Kateri prazniki so družinski?

Tisti, ki jih praznuje ožja ali širša družina in prijatelji, ki jih družina povabi na praznovanje. To so običajno rojstni dnevi članov družine ali različne obletnice. O družinskih praznovanjih in obletnicah mediji poročajo samo, če jih v to praznovanje povabimo ali če gre za visoke jubileje znanih osebnosti. Božič v ničemer ne ustreza merilom, s katerimi lahko opredelimo družinske praznike.

Družina, družinski, pomeni ljudi, ki so si najbližji, ali skupino ljudi s skupnimi interesi. Božiča tako ne praznujejo samo ljudje, ki so si najbližji in ki imajo skupne interese. Božič praznujemo vsi kristjani, ne glede na to, kateri Cerkvi pripadamo. Za to lahko govorimo o krščanskem prazniku, nikakor pa ne o

družinskem, četudi ga pri mizi praznujemo v družinskem krogu.

Do leta 1952 je bil božič v Sloveniji dela prost dan. Po tem času se ni smel več javno praznovati. Poleg Jugoslavije takrat božič ni bil dela prost dan v Sovjetski zvezi, Albaniji in Romuniji. Šele 1986. leta je nadškof Šuštar smel prebrati božično voščilo po radiu, predsednik Socialistične zveze Jože Smole (ki se ga je prijel vzdevek božiček) pa po televiziji.

Božič je na žalost potem postal predvsem potrošniški praznik in ostal tako, kot so takrat zapisali pri Socialistični zvezi, »širši tradicionalni praznik Slovencev«, v kar lahko uvrstimo tudi razumevanje božiča kot družinskega praznika.

Od kod to vztrajanje, da božič ni primarno verski praznik?

Iz predpostavke, da je vera zasebna in ne javna zadeva in iz dejstva, da je vse, kar je krščansko, potrebno potisniti v področje privatnega. Moto marksistične ideologije je, da je potrebno živeti, kakor da Boga ni, oziroma ga ne sme biti. Na tej podlagi je potrebno vse, kar je krščansko, izriniti tudi iz območja kulture. Največ, kar se lahko tolerira, je tradicija in družinskost. Tradicija se bo počasi pozabila in izgubila, ostala bo samo še družina in njeno praznovanje.

Vendar je božič nastal in bo obstal kot prvotno verski praznik. Praznik, ki odgovarja na vprašanje, kdo je Odrešenik.

Vsi ljudje iščemo poti odreševanja in reševanja. Vse nas vznemirja vprašanje zla in kako mu

priti do živega. Vsi se soočamo in se bomo dokončno soočili s smrtjo. Vsi si postavljamo vprašanja smisla našega življenja. Vse nas zanima, kako doseči odrešenje.

Poti sta dve. Ena je zgolj človeška, v vseh svojih različicah in druga je Božja. Je tista, ki dopušča in omogoča Bogu, da odrešuje po njegovi in ne po naši zamisli.

Kdo nas torej lahko reši, kdo je tisti veliki odrešenik, ki ga iščemo in sanjamo?

Tu je, leži v jasliah kot nebogljen otrok, popolnoma odvisen od odraslih. Med nami že več kot 2000 let, v nerojenih otrocih, v lačnih in prezebljih, med begunci, v bolnišnicah, na fakultetah in med preprostim ljudstvom ... Tu je, prišel je med svoje, pa ga njegovi niso sprejeli. Obhajamo za božič njegov rojstni dan, se ob družinski mizi spomnimo na Slavljenca ali pa se bolj posvečamo darilom?

In prav zaradi vsega tega, božič ni in ne more biti družinski praznik. Božič je verski, odrešenjski in krščanski praznik. Tako je nastal in tako bo ostal.

Kako pa ga kdo praznuje, je njegova svobodna odločitev. Kristjan ga praznuje s polnočno mašo na sveti večer ali na božični dan. Praznujemo ga tudi z jasliah in drugimi simboli. Končno ga praznujemo tudi za mizo, v krogu najožjih in najdražjih. Za nas kristjane je to rojstni dan Božjega Sina, ki je družinski član vseh kristjanov in celotnega človeštva in prav za to ne more biti njegov rojstni dan družinski praznik. Razen če mislimo na celotno človeško družino, na zemlji in v večnosti. (Povzeto po I. Štuhec)